

Fıkralı Şiirli Cemre

– ERHAN TIĞLI · 01 Mart 2014

CEMRE NEREYE DÜŞER?

Takvimlere göre şubat ayının yirmisinde cemre havaya düşer ve baharın ucu gözükür. 27 Şubat cemre suya, daha sonra da 5 martta toprağa düşer, havalar ısınır, bahar kendini daha çok göstermeye başlar. Gerçi mart çıkmak istemez, mart kapıdan baktırır, kazma kürek yaktırır, arada sırada soğuk olur, hatta kar bile yağar ama artık kışın can çekişmesinin önüne geçilemez, bahar yeli kış yelini kovar, çiçeklerin allı yeşilli açmasıyla gönlümüzde taht kurar.

Cemre ateş demektir, bir simgedir. Bir yere düşmez, havaları ısıtır sadece. Çinlilere göre her cemre, güneşle doğanın zıfaf gecesidir. Kuşlar bu buluşmayı kutlarcasına ötüşürler, böcekler, arılar, kelebekler düğün gününün muştucusudurlar. Güller tomurcuklanır, yüzlere bir sevinç gelir, içimizdeki duygular depreşir, güzelleşir, evrene mutluluk gelir, yerleşir...

Bir gazeteye torpilli bir genç alınmış. Genç, torpilli olduğu için pek çalışmadığı gibi kimseyi takmıyor, gazetede çalışan herkese saygısızlık ediyormuş. Bu saygısız bir türlü kovamayan yazı işleri müdürü onu yanına çağırtmış:

"Gölbaşı yöresine cemre düştüğü söyleniyor. Git şunun resmini çek de gel. Başaramazsan sakın geri gelme!" demiş.

Şımarık genç gitmiş, gidiş o gidiş! Kendisinden haber alınamamış.

Birkaç gün sonra jandarma karakolundan bir telefon gelmiş:

"Sizin bir muhabiriniz buradaki tarlaları, bahçeleri dolaşıp düşen cemrenin resmini çekeceğim diye tutturuyor. Deli midir nedir? Şuna bir şey söyleyin" diyormuş komutan.

Müdür doğaya düşen sıcaklığın resminin olamayacağını bildiği için karakol komutanına gerçeği açıklamak istemiş, tam, "Biz onunla dalga geçtik. Bilgisini ölçmek istedik" diyecekmiş ki, karakol komutanı sözlerini sürdürmüştü:

"Beyefendi bu ne biçim iştir, cemre düşecek de bizim haberimiz olmayacak mı yani? Eğer öyle bir şey olsaydı nöbetçiler görür, bana bildirirlerdi!"

Cemre nasıl bir şeydir, size hiç cemre düştü mü, düştüyse ne zaman ve nerenize düştü?

Cemre kalbe düşen aşktır, sakın unutmayın! Cemrenizi, şimdi müsait değilim, git, sonra gel!
Bunca işimin arasında sen de nereden çıktın, diye sakın azarlayıp kovmayın.

Bu konudaki bir şiirimle yazıma son veriyor; hepinize hayırlı cemreler diliyorum.

Havama cemre düştü

Selam yolladım kuşlarla

Gökyüzünün mavisine

Yaşım yirmiye dönüştü.

Toprağa cemre düştü

Umut taşıdı gönlüme

Karıncalarım, arılarım
Mutluluęu bölüştü.

Suyuma cemre düştü
Coştı ırmaklarım
Açtı tüm çiçeklerim
Börtü böcek gülüştü.

Kalbime cemre düştü
Yeşerdi solgun umutlar
Eridi kar, dindi fırtına
Vardım yaşadığımın farkına!

Erhan TIĞLI
